

- I parte a concertului *Astăzi întreaga Creație se bucură*, W.A. Mozart - *Qui presso a te*, Zoltán Kodály - *Stabat Mater*, Milko Kolarov - *Patria este inima mea*, Paraschev Adziev - *Noapte bună*, Peter Liondev - *Cântec cu "la"*, Filip Kutev (prelucrare) - *Dimianinka*, Petko Stainov - *Hai măi, Dimo*, Cântec popular - *Polka*, Leonard Bernstein - *America* din muzicalul *West Side Story*, Anonim - *Cântec pentru bis*.

Sonoritatea angelică a corului este realizată prin îmbinarea și dozarea perfectă între vocile cristaline de copii cu vocile bărbătești, conduse cu multă măiestrie și știință a impostării de către dirijoarea Adriana Blagoeva. Acuratețea interpretării, frazarea, expresivitatea - iată atributele unui cor performant care a ajuns la o tehnică și un înalt nivel interpretativ, prin măiestria dirijoarei care prin gestică

simplă, de mare precizie, comunică perfect cu ansamblul care demonstrează că este antrenat numai printr-o disciplină riguroasă. O mențiune specială trebuie făcută pentru sensibilă pianistă Zornitsa Ghetova.

Concertul Corului *The Sophia Boys* a constituit o bucurie pe care ne-am dori să se mai repete.

Mariana POPESCU

În așteptarea celei de-a VII-a ediții a Concursului Internațional de Canto „Traian Grozăvescu”

În toamna acestui an se vor împlini 22 de ani de la debutul Concursului Internațional de Canto „Traian Grozăvescu” (Ediția I, Lugoj, 2-5 noiembrie 1995). În urmă cu mai bine de 11 ani (18-21 mai 2006), pe scena istoricului Teatru lugojean, înnoțit de efluvii sonore datorite melomanilor de George Enescu (1922-1943) și Béla Bartók (1924), avea loc ultima ediție a prestigiosului concurs, un trist cântec de lebedă. Un unicat în lumea muzicii europene, un etalon pentru cei care aspirau la consacrarea națională și internațională, o scenă pe care au evoluat personalități ale artei interpretative instrumentale și vocale europene. Interese meschine, personale, orgolii mărunte, jocuri de culise demne de un cabaret de cartier (care încă așteaptă să fie decriptate și explicate publicului larg lugojean), au ucis un reper luminos al Lugojuului contemporan, clădit cu trudă și sacrificii.

Juriile, prezidate de corifeii artei lirice (Mihai Brediceanu, Ioan Holender, Corneliu Murgu), au cuprins reprezentanți ai unor importante centre culturale și instituții de profil naționale și europene: Franck Gall (Franța), Theodor Ciușdea-Coresi (Austria), Ion Iancu (Opera Română din Timișoara), Dorin Teodorescu (Teatrul de Operetă din București), Alexandru Fărcaș (Academia de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca), Grigore Constantinescu și Mihai Cosma (Universitatea Națională de Muzică din București), Nicolae Boboc, Ludovic Spiess (Opera Națională din București), Eugenia Moldoveanu, Ionel Pantea, Sanda Șandru, Ionel Voineag, Anca Florea, Luminița Constantinescu, Ligia Ardelean, Costin Popa, Sorin Bottez, Renate Kupfer, Petre Sbârcea. Premiile, extrem de consistente, oferite grație generozității unor lugojeni de piosă aducere-aminte, dăruți plenar orașului natal (Cornel Petrashevich, Josif Constantin Drăgan), au constituit o irezistibilă atracție pentru potențiale talente ale artei interpretative vocale. Să ne amintim numele câtorva laureați, pentru care scena lugojeană s-a constituit într-o adevărată rampă de lansare în lumea mare a muzicii europene: Șerban Cristian Băcilă, Viorel Săplăcan, Marius

Vlad Budoiu, Alfredo Dorin Pascu, Robert Nagy, Satoshi Mizuguchi, Marius Brenciu, Cosmin Ifrim-Costea, Daniel Mina Stoica, Călin Brătescu, Vlad Constantin Miriță.

Întregul eșafodaj managerial i s-a datorat prof. dr. Dorin Păcurar (neprețuit îndeajuns, aproape uitat astăzi într-o lume dominată, tot mai mult, de ingratitudine), cel care a avut inițiativa instituirii competiției, a imaginat structura organizatorică, a elaborat regulamentul și și-a asumat invitarea unor nume sonore la Lugoj, care să confere anvergură și dimensiune axiologică edițiilor concursului. Prin notorietatea câștigată de-a lungul celor șase ediții în importante centre muzicale europene, la care au contribuit prestigiul membrilor juriului și calitatea competitorilor, concursul a (re)ășezat la loc de cinste urbea noastră pe harta culturală națională și europeană. Un loc rezervat profesioniștilor, oamenilor educați și instruiți, celor hăruiți să cultive arta sunetelor în sufletele însetate de frumos și elevație spirituală.

Astăzi, înconjurați de tot mai mărunți epigoni care supraveghează surogate (a)culturale cu nuanțe adesea parodice, ce trebuie să fie bifate contabilicește pentru a fi justificate financiar, gândul ne poartă evlavios spre vremurile nu de mult apuse și la oamenii care le-au definit. În 2011, cu un an înainte de trecerea sa la cele veșnice, Nicolae Blidaru (un om sensibil, receptiv la glasul profesioniștilor autentici în domeniu) mi-a atribuit, animat de iluzorii speranțe, rolul unui mesager cultural (amăgindu-se că bunul meu renume cultural va impresiona pe cineva), în dorința

de a solicita „organelor” reluarea Concursului. M-am prezentat la „centru”, expunându-mi, concis, ideea și dezideratul. Interlocutorul, fără nicio explicație, într-un inopinat și grotesc gest, mi-a întors spatele (fără a încerca măcar să simuleze un minim act de politețe sau solitudine, acordându-mi, fie și formal, câteva momente de audiență pentru un subiect important care viza o proiecție a Lugojuului cultural), părăsind grăbit, aproape iritat - ca și cum ar fi fost părtaș la un sacrilegiu -, agora unei posibile conversații. Am rămas cu gustul amar al naivului meu monolog (transformat, pe parcurs, în solilocviu), timpul ucigându-mi lent orice dorință de a face o nouă încercare în a construi premisele unui posibil dialog civilizat.

Constantin-T. STAN

